

4 Οκτωβρίου, 1996

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 155.4 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΤΗΣ
ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 3 ΚΑΙ 9
ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
(ΠΟΙΚΙΛΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ) ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ 1964,

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ SAMIR TANIOS YAZBEK
Ο ΟΠΟΙΟΣ ΚΑΤΗΓΟΡΗΘΗΚΕ ΣΤΗΝ ΠΟΙΝΙΚΗ ΥΠΟΘΕΣΗ ΜΕ
ΑΡ. 11670/96 ΤΟΥ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΑΡΝΑΚΑΣ, ΓΙΑ
ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΑΔΕΙΑΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΠΟΥ ΝΑ ΕΠΙΤΡΕΠΕΙ
ΤΗΝ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΗ ΑΙΤΗΣΗΣ ΓΙΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑ
CERTIORARI ΚΑΙ MANDAMUS,

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΑΡΝΑΚΑΣ Η ΟΠΟΙΑ ΕΚΔΟΘΗΚΕ ΤΗΝ
30 ΙΟΥΛΙΟΥ 1996 ΣΤΗΝ ΠΟΙΝΙΚΗ ΥΠΟΘΕΣΗ ΜΕ ΑΡΙΘΜΟ
11670/96 ΚΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΑΠΟΦΑΝΘΗΚΕ
ΟΤΙ ΣΤΕΡΕΙΤΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΝΑ ΕΞΕΤΑΣΕΙ ΤΙΣ ΕΝΣΤΑΣΕΙΣ ΠΟΥ
ΗΓΕΡΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΚΑΙ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΣΑΝ
(Α) ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 30.2 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΚΑΙ
(Β) ΚΑΤΑΧΡΗΣΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΠΙΕΣΤΙΚΗ
ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ.

(Αίτηση Αρ. 146/96)

*Προνομακά εντάλματα — Certiorari — Εξουσίες του Δικαστηρίου κατά
το στάδιο της προανάκρισης — Περιορίζονται μόνο στη διερεύνηση
των προϋποθέσεων παραπομπής σε δίκη ενώπιον του Κακούργουδι-
κείου — Άρνηση του Δικαστηρίου να επιληφθεί θεμάτων κατάχρησης
της διαδικασίας και καταπιεστικής μεταχείρισης, στο στάδιο της προ- 5
ανάκρισης, κρίθηκε ορθή, απορρίφθηκε αίτηση για άδεια καταχώρι-
σης αίτησης για έκδοση ενταλμάτων της φύσης certiorari και
mandamus.*

Ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, καταχώρισε στο Επαρ- 10
χιακό Δικαστήριο Λάρνακας τη συγκατάθεσή του για απ' ευθείας, χω-

5 ρίς προανάκριση, παραπομπή του κατηγορούμενου - αιτητή στο Κακουργιοδικείο. Ο κατηγορούμενος - αιτητής, υπέβαλε ένσταση και εισηγήθηκε ότι η εκ νέου δίωξη του συνιστούσε κατάχρηση της διαδικασίας και καταπιεστική μεταχείριση, αφού ο Γενικός Εισαγγελέας είχε καταχωρίσει αναστολή ποινικής δίωξης στην πορεία προηγούμενης διαδικασίας ενώπιον του Κακουργιοδικείου για τα ίδια αδικήματα.

10 Το Επαρχιακό Δικαστήριο, έκρινε ότι δεν είχε εξουσία εξέτασης τέτοιου θέματος.

15 Ο κατηγορούμενος - αιτητής ζήτησε άδεια από το Ανώτατο Δικαστήριο, να καταχωρίσει αίτηση για έκδοση προνομιακού εντάλματος certiorari που να ακυρώνει την απόφαση και mandamus που να διατάσσει το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας να επιληφθεί των ενστάσεων του.

Αποφασίστηκε ότι:

20 (1) Το Επαρχιακό Δικαστήριο, δεν έχει δικαιοδοσία, στο πλαίσιο προανάκρισης ή διαδικασίας παραπομπής χωρίς τη διεξαγωγή προανάκρισης, να επιληφθεί ενστάσεων και εισηγήσεων του κατηγορουμένου για καταχρηστική διαδικασία και καταπιεστική μεταχείριση.

25 (2) Ο Νόμος δεν αναγνωρίζει δυνατότητα ανακοπής της ποινικής δίωξης και πολύ λιγότερο αθώωσης του κατηγορουμένου στο στάδιο της προανάκρισης ή της διαδικασίας παραπομπής χωρίς τη διεξαγωγή προανάκρισης.

30

Η αίτηση απορρίφθηκε.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

35 *In Re Ellinas (1988) 1 C.L.R. 57,*

Δημοκρατία v. Ford και Άλλων (1995) 2 Α.Α.Δ. 232,

Conelly v. DPP [1964] 2 All E.R. 401,

40

DPP v. Humphreys [1976] 2 All E.R. 497,

R. v. Riebold [1965] 1 All E.R. 653,

R. v. London Quarter Sess. [1953] 2 All E.R. 750,

Constantinides v. Vima Ltd (1983) 1 C.L.R. 348,

Διευθυντής των Φυλακών v. Τζεννάρο Περέλλα (1995) 1 Α.Α.Δ. 217, 5

*Μαυρογένης v. Βουλής των Αντιπροσώπων και Άλλων (Αρ. 1), (1996)
1 Α.Α.Δ. 49,*

In Re Kakos (1985) 1 C.L.R. 250. 10

Αίτηση.

Αίτηση με την οποία ο αιτητής ζητά άδεια για την καταχώριση αίτησης της φύσης certiorari και mandamus, σε σχέση με την απόφαση ημερ. 30.7.96 στην Ποινική υπόθεση Αρ. 11670/96 του Ε.Δ. Λ/κας (Μαδέλλα, Ε.Δ.). 15

Μ. Κυπριανού, για τον Αιτητή.

20

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Η κατηγορούσα αρχή κατέθεσε ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας συγκατάθεση του Γενικού Εισαγγελέα περί της μη αναγκαιότητας διεξαγωγής προανάκρισης και ζήτησε την παραπομπή του κατηγορουμένου στο Κακουργιοδικείο δυνάμει των διατάξεων του περί Ποινικής Δικονομίας (Προσωρινές Διατάξεις) Νόμου του 1974 (Ν. 42/74 όπως τροποποιήθηκε από το Ν. 44/83). 25

Ο κατηγορούμενος ενέστη στην παραπομπή και εισηγήθηκε την απαλλαγή και αθώωσή του. Με άξονα το γεγονός ότι ο Γενικός Εισαγγελέας καταχώρησε αναστολή ποινικής δίωξης στην πορεία προηγούμενης διαδικασίας ενώπιον του Κακουργιοδικείου για τα ίδια αδικήματα, υποστήριξε ότι παραβιάστηκε το Άρθρο 30.2 του Συντάγματος που διασφαλίζει τη διεξαγωγή δίκαιης δίκες και ότι η εκ νέου δίωξή του συνιστά κατάχρηση της διαδικασίας και καταπιεστική μεταχείριση. 30 35

Το Επαρχιακό Δικαστήριο δέχτηκε την εισήγηση της Κατηγορούσας Αρχής πως δεν είχε εξουσία εξέτασης τέτοιου θέματος. Έκρινε πως ενόψει των διατάξεων του Νόμου και της απόφασης στην υπόθεση *In Re Ellinas* (1988) 1 C.L.R. 57, ενέπιπτε στη δικαιοδοσία του μόνο το κατά πόσο η μαρτυρία που αποκαλύπτεται στις καταθέσεις είναι αρκετή ώστε να δικαιολογείται η παραπομπή. Προχώρησε ένα ακόμα βήμα και με αναφορά στην υπόθεση 40

Δημοκρατία v. Alan Ford και Άλλων (1995) 2 Α.Α.Δ. 232, διατύπωσε άποψη ως προς το πλαίσιο μέσα στο οποίο θα μπορούσε να εξεταστούν οι εισηγήσεις του κατηγορουμένου όταν θα διεξαχθεί η δίκη ενώπιον του Κακουργιοδικείου.

5

Ο κατηγορούμενος επιδιώκει άδεια για καταχώρηση αίτησης για διάταγμα της φύσης certiorari προς ακύρωση της επακόλουθης παραπομπής του στο Κακουργιοδικείο και για διάταγμα mandamus με το οποίο “να υποχρεώνεται το Επαρχιακό Δικαστήριο να επιληφθεί των ενστάσεων της υπεράσπισης”. Πρότεινε πως η υπόθεση **In Re Ellinas** (ανωτέρω), ενώ αφορούσε στο διαφορετικό ζήτημα της ύπαρξης ή μή διακριτικής εξουσίας του Επαρχιακού Δικαστηρίου να διατάξει τη διεξαγωγή προανάκρισης όταν ο Γενικός Εισαγγελέας, σύμφωνα με το Νόμο, καταθέτει γραπτή συγκατάθεση περί της μή αναγκαιότητας διεξαγωγής της, στην πραγματικότητα ενισχύει τη θέση του. Επειδή εξηγήθηκε σ’ αυτή πως η ανυπαρξία τέτοιας διακριτικής εξουσίας δεν σημαίνει και κατάργηση του καθήκοντος του Δικαστηρίου να εξετάσει αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις για παραπομπή. Στην προκείμενη περίπτωση, όπως κατέληξε η εισήγησή του, το Επαρχιακό Δικαστήριο όφειλε να ασκήσει τη συμφυή εξουσία που έχει κάθε Δικαστήριο προς καταστολή της κατάχρησης της διαδικασίας που εκδηλώθηκε με την εκ νέου δίωξη του και που απέληγε σε καταπιεστική συμπεριφορά αλλά και σε παραβίαση του συνταγματικού του δικαιώματος για δίκαιη δίκη. Επικαλέστηκε συναφώς τις υποθέσεις **Conelly v. DPP** [1964] 2 All E.R. 401 at 409, **DPP v. Humphreys** [1976] 2 All E.R. 497, **R. v. Riebold** [1965] 1 All E.R. 653, **R. v. London Quarter Sess.** [1953] 2 All E.R. 750, **Alecos Constantinides v. Vima Ltd** (1983) 1 C.L.R. 348 και **Διευθυντής των Φυλακών v. Αναφορικά με την αίτηση του Τζενάρο Περέλλα για την έκδοση εντάλματος της φύσεως Habeas Corpus** (1995) 1 Α.Α.Δ. 217.

Αντικείμενο της προανάκρισης ή της διαδικασίας παραπομπής χωρίς τη διεξαγωγή προανάκρισης δυνάμει των Νόμων 42/74 και 44/83, είναι πράγματι η εξακρίβωση αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις για παραπομπή. Δεν μπορώ να συμμεριστώ όμως την άποψη του αιτητή ως προς το ποιές μπορεί να είναι αυτές οι προϋποθέσεις. Όπως ορθά σημείωσε το πρωτόδικο Δικαστήριο με αναφορά στο Νόμο αλλά και στην υπόθεση **In Re Ellinas** (ανωτέρω), ούτε η μια ούτε η άλλη διαδικασία συνιστούν τη δίκη του κατηγορουμένου. Εφόσον διεξάγεται προανάκριση, έργο του Δικαστηρίου είναι να κρίνει αν από τη μαρτυρία που προσάγεται, τηρουμένου του Άρθρου 94 του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου Κεφ. 155, υπάρχουν επαρκείς λόγοι για παραπομπή. Το ίδιο και κατά

40

την διαδικασία της παραπομπής χωρίς προανάκριση, αλλά στην περίπτωση εκείνη, πάνω στη βάση του περιεχομένου των καταθέσεων των μαρτύρων κατηγορίας τους οποίους προτίθεται να καλέσει η κατηγορούσα αρχή. Υπό την προϋπόθεση της προηγούμενης επίδοσής τους στον κατηγορούμενο ή το δικηγόρο του και, βέβαια, της παροχής από το Γενικό Εισαγγελέα της γραπτής συγκατάθεσης του Άρθρου 3(α) του Ν. 42/74. 5

Αυτός ο εκ του Νόμου προσδιορισμός της δικαιοδοσίας του Επαρχιακού Δικαστηρίου δεν αφήνει κανένα περιθώριο για αποδοχή της εισηγησης του αιτητή. Δεν ανήκει στο Επαρχιακό Δικαστήριο η εξέταση των θεμάτων που εγέρθηκαν στο πλαίσιο των πιο πάνω διαδικασιών και δεν νοείται συμφυής εξουσία ασύνδετη προς το αντικείμενο της διαδικασίας και το σκοπό που αυτή είναι ταγμένη να εξυπηρετήσει. (Βλ. συναφώς την υπόθεση *Γεώργιος Μαυρογένης v. Βουλής των Αντιπροσώπων και Άλλοι* Αίτηση Αρ. 1/95 ημερομηνίας 26 Ιανουαρίου 1996). Δεν αναγνωρίζει ο Νόμος δυνατότητα ανακοπής της ποινικής δίωξης και πολύ λιγότερο αθώωσης του κατηγορούμενου σε εκείνο το στάδιο και αναπόφευκτα το Επαρχιακό Δικαστήριο αρνήθηκε να εξετάσει ισχυρισμούς που στόχευαν σ' αυτό το αποτέλεσμα. Θα υπενθύμιζα εδώ και την πρόνοια του Άρθρου 93(η) σύμφωνα με το οποίο ακόμα και η απαλλαγή του κατηγορούμενου όποτε κρίνει το Επαρχιακό Δικαστήριο πως δεν υπάρχει επαρκής λόγος για παραπομπή, δεν αποκλείει μεταγενέστερη όμοια κατηγορία. 10 15 20 25

Ορθά εισηγήθηκε ο κ. Κυπριανού ότι αρκεί για την παροχή της αιτούμενης άδειας η ύπαρξη εκ πρώτης όψεως ή συζητήσιμης υπόθεσης. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι το Δικαστήριο μπορεί να μορφώσει μόνο εκ πρώτης όψεως γνώμη. Όπως εξηγήθηκε από την Ολομέλεια στην υπόθεση *In Re Kakos* (1985) 1 C.L.R. 250, δεν μπορεί να θεμελιωθεί εκ πρώτης όψεως υπόθεση πάνω σε νομική βάση η οποία, με δοσμένα τα στοιχεία που τη συνθέτουν, διαπιστώνεται ότι είναι λανθασμένη. 30 35

Η αίτηση απορρίπτεται.

Η αίτηση απορρίπτεται.